

În derivă printre intenții bune

Decorul înfățișează curtea casei che-restegiului, aflată, după cum se știe, în meremetiseală. Citindu-l de la stînga la dreapta, vedem un fragment de gard de lemn și poarta, pe al cărei stîlp atrîrnă tabla cu buclucașul număr, în centru — o bucătărie de vară cu o ușă în tăblii și geam, e cămăruța lui Chiriac, în dreapta, sub niște schele, perdele acoperite cu ziare vor descoperi cu zgîrcenie alcovul stăpînei casei și onoratei consoarte a lui Jupin Dumitrache. De-aici se răspîndește în efluvii sonore nemuritorul cuplet al lui I. D. Ionescu, „Avea un picior / Foarte ușor / Și o botină / Din cea mai fină!” Spiridon, în haine de zugrav, traversează scena cu o roabă și, intrînd pe poartă, lovește din întimplare cu coiful său de hîrtie numărul care... se face din 9, 6, Vasăzică, nu Dincă binagiul l-a bătut greșit! Ci a făcut doar treaba pe jumătate, Meseriaș neglijent, chiar dacă bine intenționat. Dar de-acum poate să înceapă spectacolul regizorului Petru Ionescu, semnat și al scenografei și ilustrației muzicale, un spectacol asemănător lucrării lui Dincă binagiul, cu intenții bune, dar nefinalizate, lăsînd prea mult loc jocului întîmplării și improvizației.

Din pornire, spectacolul pare a fi centrat pe personalitatea Vetei, care, în interpretarea Ancăi Alecsandra, e departe de imaginea cu care am fost obișnuți. Pe Veta Ancăi Alecsandra nu o mai chinuie nici o migrenă. E o femeie rece, stăpînită, chiar răutăcioasă, care știe să-i stăpînească și pe cei din jur, folosindu-i cu abilitate întru bunăstarea casei și a alcovului. Actrița își joacă rolul cu precizie, și spectacolul ar fi căpătat coerența scontată, dacă regizorul și-ar fi dus pînă la capăt intenția. El însă pare să nu-și fi clarificat îndeajuns ideea, părăsînd-o pentru a-i da pondere și unui Jupin Dumitrache slab ca o lăcustă și febril de nervi, agitînd și cînd trebuie și cînd nu trebuie o săbiuță cît o nua în interpre-

O NOAPTE FURTUNOASĂ de I. I. CARAGIALE • TEATRUL „JON VASILESCU” din GIURGIU • Data premierei: 7 martie 1988 • Regia, scenografia și ilustrația muzicală: PETRU IONESCU • Distribuția: AURELIAN NAPU (Jupin Dumitrache Titircă); ANDREI PENIUC (Nae Ipîngescu); OVIDIU GHERASIM-ROBU (Chiriac); GHEORGHE DOBRE (Spiridon); VASILE TOMA (Rică Venturiano); ANCA ALECSANDRA (Veta); MIRELA NICOLAU (Zița);

tarea inegală a lui Aurelian Napu, dar și unor momente și situații lipsite de sens (vezi disputa pe ustensilele de toaletă între Veta și Zița ori jocul cu ziarul, prelungit fără imaginație, al lui Rică). Spectacolul însuși crește și descrește, cu momente bune, altele pasabile, cam la voia întîmplării. Totuși, interpretările actricești nu sînt lipsite de interes. Un Ipîngescu bonom și cochet surfzător, realizat de Andrei Peniuc; un Chiriac greoi, grobian, amezat cu stîngăcii de animal dresat — sper să nu pară prea tare cuvîntul — interpretat cu siguranță de Ovidiu Gherasim-Robu; un Spiridon abordînd superioritatea celui ce deține tainele casei, făcîndu-și siesta într-un șezlong și abandonîndu-se cu plăcere epicureică tutunului și alcoolului, în interpretarea lui Gheorghe Dobre; o Zița nurlie și dragăstoasă, portretizată cu brio de Mirela Nicolau și, în fine, un Rică Venturiano care în momente critice nu uită să-și redrezeze demnitatea în poza avocatului la bară.

Constantin RADU-MARIA

Două roluri și trei interpreți

Actor de teatru cu un registru bine conturat, interpret de film foarte solicitat, cu multe reușite remarcabile, Remus Mărgineanu este, de cîtva timp — cel puțin pentru publicul craiovean — și un regizor cu puncte de vedere interesante. Cu **Intr-un parc... pe o bancă** de Aleksandr Ghelman, el se află, pare-mi-se, la cea de a noua montare și de numele lui se leagă cîteva dintre succesele studioului experimental „T 94” al Naționalului din Bănie. Firește, nu este primul caz cînd un actor ambiționează să devină și „antrenorul” din culise, după cum nu cred că trebuie să privim asemenea inițiative doar cu aerul duos al complezenței de circumstanță. De la un spectacol la altul — fără să le supraliciteze frecvența — Remus Mărgineanu s-a dovedit, în această postură, tot mai sigur, știînd să capteze sunetul specific din text și să-l imprime o dinamică scenică adecvată.

Acum, regizorul este și interpret (El), impunînd spectacolului o coerență bine

INTR-UN PARC... PE O BANCA de ALEKSANDR GHELMAN • TEATRUL NAȚIONAL din CRAIOVA • Data premierei: 23 ianuarie 1988 • Regia: REMUS MĂRGINEANU • Scenografia: ȘTEFANIA CENEAN • Distribuția: SMARAGDA OLTEANU (Ea); REMUS MĂRGINEANU, LUCIAN ALBANEZU (El).